

358. Derde Delfts dictee (auteur: Rolf Clason)

Het was in de donkere dagen van Delft

De minuscule ledlampjes in de Noorse douglasspar op de markt fourneren het barokke raadhuis een zijdeachtige gloed terwijl kooplieden de laatste sperziebonen en kumquats trachten te slijten aan sporadische geïnteresseerden.

Uit nauw waarneembare vensters nijgen de eerste curieuze bewoners zich om straks niets te missen van het periodieke tafereel, hun monden nog vol van het zo-even genoten decemberbanket.

De uitbater van een patisseriekraam steekt een overgebleven musketflik in het frêle tuitmondje van zijn jongste bediende en maakt van de invallende deemstering gebruik om haar gracieuze bekoorlijkheden van nabij te inspecteren.

De markt is ten einde en de transportaanhangers van Marktbedrijf Post rijden af en aan via de Nieuwe Langendijk en het Vrouwenregt met bijster zware ladingen steigerpalen en grenenhouten tafelbladen die onverwijld naar het entrepot geëxpedieerd moeten worden.

In het stadhuis bereidt mr. drs. G.A.A. Verkerk zich voor op de feestrede die hij aanstonds zal moeten uitspreken, die hagenpreek noch strafpredicatie mag zijn, en sowieso het parool "Delft Waterstad" alsook de leuze "Trots op Delft" zal moeten behelzen.

De stad houdt haar adem in: zal de geüpdatete versie van Lichtjesavond in staat zijn de schijnbare eenheid in reële verscheidenheid van de Delftse populatie recht te doen, of zal menig pater familias, na een heimelijke blik op zijn eega, zich opmaken voor een palingoproer dat zijn weerga niet kent?

Het is nochtans hoogtij en de prinsstad fuift: thans worden reeds de eerste pierewaaiers zichtbaar die doorsijpelen vanaf de Cameretten en de Hippolytusbuurt.